

Sacramentsdag

Aanwezig zijn kun je doen op verschillende manieren: je bent slechts lichamelijk aanwezig of slechts geestelijk of beide.

Dat laatste is uiteraard het belangrijkste, zeker voor christenen. Lichamelijk kun je aanwezig zijn zonder er te zijn met hart en ziel. Je kunt in gedachten zijn bij iemand als vriend/vriendin en toch lichamelijk op grote afstand zijn.

Echte aanwezigheid is altijd wederkerig en je dient haar altijd met anderen te delen. Wijzelf mogen haar aanbieden, maar anderen moeten haar wel aanvaarden willen. U weet van Witte Donderdag dat Jezus toen de Eucharistie instelde en tijdens dit Laatste Avondmaal zei: "Doe dit tot mijn gedachtenis." Als wij ter communie gaan delen wij ook in Christus' leven, Zijn dood en Verrijzenis. Of denk aan de Joden dolende in de woestijn, zich voedend met het hemels manna. Het manna was hun voedsel voor onderweg, zoals Christus ons voedsel is voor op onze levensweg richting het Beloofde Land.

Christus' hele leven was een zelfgave; een weggeven van zichzelf in de verkondiging, Hij gaf zijn leven voor ons mensen op het kruis en zijn lichaam gaf en geeft Hij in de Eucharistie. Juist daarom is het sacrament van de Eucharistie misschien wel het belangrijkste van de zeven die we er hebben.

Sacramenten zijn zo bijzonder voor ons gelovige mensen, omdat hemel en aarde elkaar raken op die momenten dat we ze mogen vieren/ontvangen. De genade en liefde van God komen dan heel bijzonder tot ons. Vandaar ook dat het openen van je hart en ziel zo veel bepalend zijn. Slechts lichamelijk in de Mis aanwezig zijn, is het dus niet volledig deelnemen aan het sacrament ontvangen en daardoor jezelf de genade en liefde Gods ontzeggen.

Dat zou je toch eigenlijk niet willen als christenmens? Laten we ons derhalve altijd openen voor ons geloof en ons ontvankelijk laten zijn voor het goede.

Amen!

Kapelaan Peter Piets, juni 2022